

Hledám přístav kde teď kotví,
bárka s kterou chtěl jsem plout,
do vln oceánu přál si setřást tíhu zemských pout,
rychle ztratila se do tmy hned jak první slunce zář,
oknem padla na tvou rozespalou tvář.

R: Každá touha v srdci pálí, už dávno nejsme malí
a splněné sny mění světa řád.
Čas neúprosně tiká, ale dokud svíčka bliká,
tak musíme se o ty své sny prát.

Hledám cestu která může
přímo za duhou mě vést,
splnit přání tak jak neumí to žádná jiná z cest,
snad se rozplynula s probuzením jak ji nový den,
během chvíle změnil v nesplněný sen.

R: Každá touha v srdci pálí, už dávno nejsme malí
a splněné sny mění světa řád.
Čas neúprosně tiká, ale dokud svíčka bliká,
tak musíme se o ty své sny prát.

Hledám nádraží kde stojí,
vagón s nákladem mých snů,
co se zdály nejen po nocích a byly obrazem těch dnů,
které rád bych prožil, jenže můj vlak jinudy se hnál,
ale vzdát se těch snů, za co bych pak stál.